

Capitolul I. Structura și conținutul juridic al infracțiunii

1. ¹ Infracțiunea de contrabandă, prevăzută de art. 72 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 30/1978 (C. vam.). Introducerea în România de utilaje agricole, în vederea comercializării. Exceptarea de la plata taxelor vamale a utilajelor agricole cumpărate de producătorii agricoli. Facturi întocmite pe numele altor persoane decât adevăratul beneficiar și cu prețuri inferioare celor reale. Sustragerea bunurilor de la aplicarea regimului vamal

2. Infracțiuni de fals și uz de fals absorbite de infracțiunea de contrabandă. Achitarea inculpatului. Necesitatea anulării înscrisurilor falsificate

C. pen., art. 13, art. 255 alin. (1), art. 289 alin. (1), art. 291
Legea nr. 30/1978 (C. vam.), art. 72 alin. (1) lit. a)^[1]
Legea nr. 141/1997 (C. vam.), art. 178^[2]

---

^[1] Potrivit art. 72 alin. (1) lit. a) din Codul vamal al Republicii Socialiste România aprobat prin Legea nr. 30/1978 (publicată în B. Of. nr. 115 din 28 decembrie 1978), *următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii bunurilor de la regimul vamal constituie infracțiunea de contrabandă și se sancționează cu închisoare de la 2 la 7 ani și confiscarea parțială a averii: a) trecerea peste frontieră a bunurilor prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal sau prin folosirea de documente vamale false ori a unor documente vamale privind alte bunuri, dacă valoarea bunurilor depășește 3.000 lei.*

Codul vamal al Republicii Socialiste România aprobat prin Legea nr. 30/1978 a fost abrogat de Codul vamal 1997 (aprobat prin Legea nr. 141/1997), intrat în vigoare la data de 30 septembrie 1997.

^[2] Potrivit art. 175, art. 177 și art. 178 din Codul vamal al României aprobat prin Legea nr. 141/1997 (publicată în M. Of. nr. 180 din 1 august 1997), intrat în vigoare la data de 30 septembrie 1997, în care se regăsesc dispozițiile art. 72 alin. (1) lit. a) din vechiul Cod vamal:

Art. 175. *Trecerea peste frontieră prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal de mărfuri sau de alte bunuri constituie infracțiunea de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*

Art. 177. *Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale, de transport sau comerciale, care se referă la alte mărfuri sau bunuri decât cele prezentate în vamă, constituie infracțiunea de folosire de acte nerezale și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*

Art. 178. *Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale, de transport sau comerciale falsificate constituie infracțiunea de folosire de acte falsificate și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.*

Legea nr. 83/1993, art. 12^[1]

1. Fapta inculpatului de a introduce în România utilaje agricole, în vederea comercializării, întocmind facturi pe numele unor persoane fizice – producători agricoli – în cuprinsul cărora a menționat prețuri inferioare celor reale, consemnând totodată că utilajele respective sunt o donație pentru agricultorii români, prețul fiind simbolic, pentru a beneficia de legislația care excepta de la plata taxelor vamale utilajele agricole cumpărate de producătorii agricoli și ajutoarele externe în natură acordate acestora, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 72 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 30/1978 (vechiul Cod vamal), cu aplicarea art. 13, art. 41 și art. 42 C. pen., mai favorabilă decât Legea nr. 141/1997 (art. 178) – noul Cod vamal.

Fapta a fost comisă cu intenția calificată prin scop, cerută de dispozițiile art. 72 alin. (1) lit. a) din vechiul Cod vamal, inculpatul cunoscând că, potrivit art. 12 din Legea nr. 83/1993, importurile pentru mașini și echipamente agricole sunt exceptate de la plata taxelor vamale, iar manopere dolosive ale acestuia având drept scop tocmai sustragerea bunurilor de la aplicarea regimului vamal.

2. Infracțiunile de fals și uz de fals sunt absorbite de infracțiunea prevăzută de art. 72 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 30/1978. Achitarea inculpatului pentru comiterea infracțiunilor de fals și uz de fals pentru acest motiv nu exclude însă anularea înscrisurilor falsificate.

I.C.C.J., s. pen., dec. nr. 2785/2003, www.scj.ro

Tribunalul Teleorman, prin sentința penală nr. 257 din 14 noiembrie 2000, în baza art. 255 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 33 lit. a) din același cod, a condamnat pe inculpatul S.H. la un an și 10 luni închisoare. În baza art. 72 lit. a) din Legea nr. 30/1978, cu aplicarea art. 13, art. 41 și art. 42 C. pen., a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare. În baza art. 10 alin. (1) lit. d), raportat la art. 11 pct. 2 lit. a) C. proc. pen., a achitat pe același inculpat, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 289 alin. (1) și art. 291 C. pen. În conformitate cu dispozițiile art. 81 C. pen., s-a dispus suspendarea condițio-

---

^[1] Legea nr. 83/1993, privind sprijinul acordat de stat producătorilor agricoli (publicată în M. Of. nr. 284 din 7 decembrie 1993), a fost abrogată prin Legea nr. 193/1997 (publicată în M. Of. nr. 324 din 24 noiembrie 1997). Potrivit art. 12: (1) *Importurile de animale de reproducție, tractoare, mașini agricole, echipamente pentru agricultură și valorificarea producției agricole, pesticide, produse zooveterinare, furaje proteice și aditivi furajeri, efectuate de producătorii agricoli, sunt exceptate de la plata taxelor vamale.* (2) *Prevederile alin. (1) se aplică și ajutoarelor externe în natură acordate producătorilor agricoli.*

nată a executării pedepsei, pe un termen de încercare de 4 ani, conform art. 82 C. pen. S-au pus în vedere inculpatului dispozițiile art. 83 și art. 84 C. pen., privind revocarea suspendării condiționate. S-au anulat actele false. Inculpatul a fost obligat să plătească statului român suma de 892.432.064 lei și 21.071.124 lei reprezentând taxe vamale. S-a menținut sechestrul aplicat prin procesul-verbal din 11 aprilie 1995, aplicat de I.P.J. Teleorman. A confiscat de la inculpat suma de 300.000.000 lei, din care 30.000.000 lei a fost consemnată la C.E.C. Alexandria, cu recipisa nr. 24/423001/2051580 din 22 martie 1995.

Hotărând astfel, instanța de reținut, în esență, următoarele:

Inculpatul S.H. a fost administratorul societății comerciale A.B.W. SRL București, înființată la data de 11 august 1994, fiind înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului București sub nr. J40/15182/1994.

În perioada iunie - august 1994, inculpatul a adus în România 50 utilaje agricole de proveniență străină din care, în cursul lunii august, inculpatul a vândut trei combine societăților agricole: U., cu sediul în comuna Ulmeni, L., cu sediul în comuna Slobozia Mândra, și P., cu sediul în comuna Comoara, toate situate în județul Teleorman.

În zilele de 9 și 10 februarie 1995, numiții B.G. și H.G., comisari la Garda Financiară Teleorman au avut verificări la vama Sibiu asupra legalității importului de utilaje agricole realizat de inculpat, prilej cu care au constatat că acesta a introdus în țară utilaje agricole cu încălcarea normelor legale și că a desfășurat activități de prestări servicii cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 12/1990, sens în care au întocmit procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 573/17.03.1995, urmând a sesiza și organele de urmărire penală, pentru activitatea de introducere a utilajelor agricole în țară.

Cu ocazia verificărilor, Garda Financiară Teleorman a mai constatat că la 27 august 1994 inculpatul a introdus în țară trei echipamente pentru recoltat porumb marca J.D., iar cu ocazia vămii a prezentat o altă factură, în care valoarea echipamentelor era de 450 mărci germane, în loc de valoarea reală menționată pe factura originală de 57.000 mărci germane.

În vederea lămuririi acestor aspecte, inculpatul a fost invitat la sediul Gărzii Financiare Teleorman pentru data de 22 martie 1995, însă acesta s-a prezentat cu o zi mai devreme, la 21 martie 1995, a luat legătura cu cei doi comisari care au efectuat verificările și, aflând că urmează să i se întocmească și un alt proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor legate de introducerea în țară a celor trei echipamente de recoltat porumb și că vor fi sesizate și organele de

urmărire penală, a oferit comisarilor suma de 30.000.000 lei pentru a nu se întocmi proces-verbal și a nu fi sesizate organele de urmărire penală, suma aflându-se în autoturismul inculpatului, care a promis comisarilor că le va da și diferența până la 300.000.000 lei.

Comisarii au respins oferta inculpatului și au întocmit procesul-verbal nr. 592 din 21 martie 1995. Cum inculpatul a insistat, cei doi comisari l-au informat pe comisarul-șef P.A. care, în jurul orei 16:00, a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman.

Inculpatul nu s-a prezentat în instanță, fiind legal citat, însă în faza de urmărire penală s-a apărut în sensul că suma nu reprezintă cadou oferit comisarilor, ci că a fost dată pentru a plăti amenzile aplicate.

Apărările inculpatului au fost înlăturate pentru următoarele considerente:

Inculpatul a fost invitat la sediul Gărzii Financiare Teleorman pentru data de 22 martie 1995. Cu toate acestea, fără nicio justificare, inculpatul s-a prezentat cu o zi mai devreme, 21 martie 1995, pentru a lua legătura cu comisarii care efectuau verificările.

Inculpatul a lăsat suma de 30.000.000 lei în autoturismul său și a adus geanta numai după ce comisarii s-au declarat de acord cu primirea banilor (după ce, însă, sesizaseră Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman).

Pe de altă parte, amenzile aplicate inculpatului prin procesele verbale întocmite aveau un quantum mult mai mic.

De altfel, la acel sediu nu trebuia adusă nicio sumă, deoarece amenzile se plătesc la unitățile C.E.C., iar inculpatul, cetățean german, care însă vorbește fluent românește și are afaceri în România, avea obligația să cunoască aceste norme.

Instanța de fond a mai reținut pe baza mijloacelor de probă administrate că, anterior datei de 11 august 1994, când s-a înregistrat firma A.B.W. SRL, inculpatul a introdus în România un număr de 50 utilaje agricole, în vederea comercializării. Având cunoștință că legislația în vigoare exceptează de la plata taxelor vamale utilajele agricole cumpărate de producătorii agricoli, inculpatul a întocmit facturi pe numele unor persoane fizice din județele Sibiu, Alba și Cluj, menționându-se în cuprinsul acestor facturi că producătorii agricoli au cumpărat utilajele de la firma I.G.M., iar prețurile indicate erau inferioare celor reale, consemnându-se totodată că utilajele respective sunt o donație pentru agricultorii români, prețul fiind simbolic.

Inculpatul a procedat în acest mod deoarece, potrivit art. 12 din Legea nr. 83/1993, importurile de mașini și echipamente pentru agricul-

tură sunt exceptate de la plata taxelor vamale, iar aceste prevederi se aplică și ajutoarelor externe în natură acordate producătorilor agricoli.

Facturile astfel întocmite au fost prezentate la vama Sibiu, care, în raport de prețurile consemnate, a încasat taxe vamale în sumă de 13.266.144 lei, plata fiind făcută de inculpat.

Din declarația martorului S.N., s-a reținut că acesta i-a dat inculpatului numele unor persoane fizice din județele Alba, Sibiu, Cluj, nume care au fost ulterior trecute în facturile prezentate la vamă.

Ulterior, inculpatul a vândut trei combine în județul Teleorman și una în județul Sibiu.

Cu ajutorul martorilor U.Ș. și C.Ș., inculpatul a căutat potențiali cumpărători în județul Teleorman, precum și unități cărora să le pres-teze servicii de arat și recoltat.

Pentru utilajele respective inculpatul trebuia să plătească suma de 905.698.208 lei, reprezentând taxe vamale.

Procedând în modul arătat, inculpatul s-a sustras de la plata taxelor vamale de 892.432.064 lei (905.698.208 lei – 13.266.144 lei).

Inculpatul a susținut în faza de urmărire penală că utilajele agricole au fost cumpărate pentru persoanele fizice înscrise în facturi, însă datorită imposibilității vânzării utilajelor agricole, a dispus refacerea documentelor și a solicitat recalcularea taxelor vamale, cu adresa nr. 52 din 13 februarie 1995, înaintată la vama Sibiu și Direcția Generală a Vămilelor.

Această apărare nu a fost primită, deoarece inculpatul a întocmit adresa nr. 52 din 13 februarie 1995 nu din cauza imposibilității de plată a persoanelor fizice menționate în facturi, ci datorită faptului că, în datele de 9 și 10 februarie 1995, Garda Financiară Teleorman declanșase verificări cu privire la legalitatea operațiunilor de introducere în țară a utilajelor agricole, iar inculpatul a recunoscut, totuși, că persoanele fizice menționate în facturi nu au avut cunoștința despre operațiunea respectivă.

A mai rezultat că în luna august 1994 inculpatul a cumpărat de la firma S. SA cu sediul în Atena, Grecia, prin intermediul firmelor A.B.W. și I.G.M. din Germania, trei echipamente pentru recoltat porumb, în valoare totală de 57.000 mărci germane.

La data de 29 august 1994, utilajele au sosit în Vama Alexandria, pe documente la rubrica „cumpărător” fiind menționată SC A. SA Alexandria.

Inculpatul l-a delegat pe martorul C.Ș. să se ocupe de operațiunile de vămuire, însă, aflând că taxele vamale ce urmau să fie plătite se

ridicau la 20.000.000 lei, inculpatul i-a interzis martorului să se mai ocupe de operațiunea respectivă.

La data de 8 septembrie 1994, Vama Alexandria a primit cererea de tranzitare nr. 10 din 7 septembrie 1994, aprobată de Direcția Regională a Vămilei Craiova, prin care se stabilea ca operațiunile de vămuire să se efectueze la Vama Sibiu.

Cu ocazia operațiunilor de vămuire, inculpatul a prezentat vămii Sibiu o factură emisă de firma I.G.M. către SC A.B.W. SRL București, în care se consemna că valoarea celor trei utilaje este de 450 mărci germane, în loc de valoarea reală de 57.000 mărci germane. În raport de valoarea declarată, inculpatul a plătit cu titlu de taxe vamale suma de 181.269 lei, în loc de 21.252.393 lei, cât era legal.

Din cercetările efectuate a rezultat că SC A. nu a comandat și nu a avut cunoștință de cele trei utilaje. Inculpatul a procedat în modalitatea reținută pentru a putea introduce combinele de porumb în țară.

Împotriva sentinței penale a declarat apel inculpatul S.H., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, sub aspectul greșitei sale condamnări în ce privește toate infracțiunile reținute în sarcina sa.

Cu privire la infracțiunea de contrabandă prevăzută de art. 72 lit. a) din Legea nr. 30/1978 a susținut că în mod nelegal s-a dispus condamnarea sa, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală, solicitând, în principal, achitarea, în temeiul art. 10 alin. (1) lit. b), raportat la art. 11 pct. 2 lit. a) C. proc. pen., iar în subsidiar, chiar dacă s-ar reține că inculpatului îi sunt aplicabile dispozițiile art. 72 lit. a) din vechiul C. vam., și în acest caz s-ar impune achitarea, în temeiul art. 10 alin. (1) lit. d) C. proc. pen., deoarece sub aspectul laturii subiective legea cere o intenție calificată prin scopul urmărit.

Cu privire la infracțiunea de dare de mită a solicitat de asemenea achitarea, deoarece fapta nu există, niciodată el nu a oferit ceva celor doi comisari ai gării financiare, dimpotrivă, ei au fost cei care i-au pretins diverse avantaje materiale, dar i-a refuzat.

A mai susținut că, fiind achitat pentru infracțiunile de fals și uz de fals, în mod greșit s-a dispus de către instanța de fond anularea celor 50 de facturi.

Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, prin decizia penală nr. 744/A din 20 decembrie 2001, a respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat, reținând că probele administrate în această fază procesuală, la cererea inculpatului, nu au infirmat situația de fapt reținută de prima instanță și nici încadrarea juridică a faptelor.

De asemenea, probele administrate în cadrul apelului nu au fost de natură să înlăture nici vinovăția inculpatului, stabilită în mod temeinic

de prima instanță pe baza analizei întregului material probator existent până la acea dată; probele noi administrate necreând nici măcar un dubiu asupra vinovăției acestuia.

Astfel, cu privire la infracțiunea de dare de mită, a apreciat că în mod corect prima instanță a înlăturat apărarea inculpatului, în sensul că a venit la sediul Gărzii Financiare cu suma de 30.000.000 lei pentru a plăti amenzile, considerând-o nesinceră și a reținut această infracțiune, cu motivarea:

„În primul rând, acesta a fost invitat la sediul Gărzii Financiare Teleorman pentru data de 22 martie 1995, dar el în mod cu totul nejustificat a venit cu o zi mai devreme, pentru a lua legătura cu comisarul care efectuează verificările.

În al doilea rând, deși amenda aplicată era de 2.000.000 lei, inculpatul a venit cu suma de 30.000.000 lei, pregătită într-o geantă și le-a înmănat-o comisarilor, după ce aceștia s-au declarat de acord, dar ei sesizaseră deja parchetul.

În realitate, inculpatul a oferit această sumă superioară cuantumului amenzii, promițându-le celor doi comisari încă 270.000.000 lei, pentru ca aceștia să nu sesizeze neregulile constatate în urma controlului efectuat.

În fine, ceea ce nu reușește apărarea inculpatului să explice este și împrejurarea legată de faptul că cei doi comisari au sesizat parchetul despre o infracțiune de dare de mită, înainte ca aceasta să se consume.

Or, cum ar fi putut face ei acest lucru dacă nu existau propuneri concrete din partea inculpatului?”

În legătură cu critica referitoare la infracțiunea prevăzută de art. 72 lit. a) din Legea nr. 30/1978, instanța de control judiciar a reținut, de asemenea, că este nefondată, cu următoarea motivare:

„Instanța de fond, după cum se arată în mod expres în sentință, a avut în vedere atât modificarea Codului vamal prin Legea nr. 141/1997, stabilind că fapta inculpatului s-ar încadra în dispozițiile art. 178, cât și dispozițiile art. 13 C. pen., în sensul că modificarea respectivă a apărut după comiterea infracțiunii și înainte ca inculpatul să fie judecat definitiv”.

Făcând o corectă aplicare a acestui principiu cuprins în art. 13 C. pen., a stabilit că legea veche este mai favorabilă sub aspectul limitelor de pedeapsă mai reduse în vechea lege, față de 3-10 ani, cât se prevede în noua lege.

De asemenea, legea nouă prevede obligativitatea aplicării pedepsei complementare, în timp ce vechea lege nu conține o asemenea prevedere.

Dar, pe lângă toate acestea, prima instanță a mai reținut un aspect esențial: faptele comise de inculpat sunt prevăzute ca infracțiuni, atât în legea veche, cât și în legea nouă, „neprimind astfel solicitarea inculpatului de a fi achitat, în temeiul art. 10 alin. (1) lit. b) C. proc. pen., cu privire la infracțiunea de contrabandă, prevăzută de art. 72 lit. a) din Legea nr. 30/1978”.

Ca nefondată a fost apreciată și susținerea subsidiară a inculpatului, în sensul că nu a comis fapta cu intenția calificată prin scop, cerută de dispozițiile art. 72 lit. a) din vechiul C. vam., reținându-se că „în facturile respective s-au consemnat prețuri inferioare celor reale și faptul că utilajele agricole respective sunt o donație pentru agricultorii români, iar prețul este simbolic, deoarece inculpatul cunoștea că, potrivit art. 12 din Legea nr. 83/1993, importurile pentru mașini și echipamente agricole sunt exceptate de la plata taxelor vamale.

Aceste manopere dolosive ale inculpatului au avut drept scop sustragerea bunurilor respective de la aplicarea regimului vamal, ceea ce înseamnă că și sub aspectul laturii subiective sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii”.

Instanța de control judiciar a constatat că este nefondată și critica referitoare la anularea celor 50 facturi, reținând că achitarea inculpatului pentru comiterea infracțiunilor de fals și uz de fals s-a dispus pentru că aceste două infracțiuni sunt absorbite de infracțiunea prevăzută de art. 72 lit. a) din Legea nr. 30/1978 și nicidecum pentru faptul că el nu ar fi comis aceste falsuri și, prin urmare, soluția primei instanțe de a anula înscrisurile falsificate este legală și temeinică.

De asemenea, instanța de control judiciar, având în vedere valoarea însemnată a prejudiciului nerecuperat a reținut ca fiind legală și temeinică măsura instanței de menținere a sechestrului asigurator aplicat de I.P.J., iar cu privire la pedepsele aplicate inculpatului a apreciat că au fost judicios individualizate, atât prin quantum, cât și prin modalitatea de executare, fără privare de libertate.

În termenul legal, împotriva deciziei penale, au declarat recurs inculpatul S.H. și partea civilă SC A.B.W. SRL București (în prezent denumită SC A.P. SRL).

În recursul inculpatului s-a solicitat:

– în conformitate cu art. 124 C. pen., să se constate că a intervenit prescripția răspunderii penale pentru infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 255 C. pen., și în baza art. 10 alin. (1) lit. g) și art. 11 pct. 2 lit. b) C. proc. pen., să se dispună încetarea procesului penal;

– să se dispună exonerarea recurentului-inculpat de la măsura confiscării, deoarece confiscarea nu se poate aplica decât la sumele efectiv

date, respectiv suma de 30 milioane lei, și nicidecum la diferența de sumă promisă de 270 milioane lei;

– în condițiile în care instanța de recurs va constata existența unei cauze care înlătură răspunderea penală, respectiv eroarea de fapt, prevăzută de art. 51 C. pen., să dispună achitarea inculpatului conform art. 10 alin. (1) lit. e) C. proc. pen., coroborat cu art. 11 pct. 2 lit. a) din același cod.

– în baza art. 10 alin. (1) lit. d) și art. 11 pct. 2 lit. a) C. proc. pen., să se dispună achitarea inculpatului cu privire la infracțiunea de contrabandă, prevăzută de art. 72 lit. a) din Legea nr. 30/1978, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale laturii obiective și subiective ale acestei infracțiuni;

– să se respingă cererea de constituire de parte civilă a Direcției Generale a Vămilelor, deoarece adresa nr. 50601 din 11 decembrie 2001 nu conține o manifestare fermă și expresă de voință, în sensul de constituire ca parte civilă;

– în condițiile achitării inculpatului pentru infracțiunea de contrabandă, să se dispună ridicarea sechestrului asigurator, dispus asupra mașinilor lăsate în custodia acestuia, conform procesului-verbal de sechestru din 11 aprilie 1995 și, în consecință, să se dispună restituirea utilajelor agricole către proprietarul lor, respectiv SC A. SRL (fostă SC A.B.W. SRL).

În recursul părții civile s-a solicitat ridicarea sechestrului asigurator și restituirea utilajelor către SC A.P. SRL, întrucât Direcția Generală a Vămilelor nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Examinând decizia atacată, în raport de cazurile de recurs invocate, prevăzute de art. 385⁹ pct. 12, 15, 17¹ și 18 C. proc. pen., Curtea a constatat, în baza lucrărilor și materialului de la dosar, că recursul declarat de inculpatul S.H. este fondat numai în limitele și pentru considerentele ce se vor arăta în continuare, iar recursul părții civile SC A.B.W. SRL este inadmisibil, urmând a fi respins ca atare.

1. Astfel, analizând ansamblul probator administrat în cauză, Curtea a constatat că faptele și împrejurările săvârșirii lor, precum și vinovăția inculpatului pentru comiterea acestora au fost corect reținute, ele rezultând din probele complet analizate și just apreciate de către instanțe, care nu au comis nicio eroare gravă de fapt în stabilirea situației reale, astfel că nu sunt temeiuri pentru a se dispune achitarea inculpatului și, întrucât critica privind greșita sa condamnare cu privire la infracțiunea de contrabandă, prevăzută de art. 72 lit. a) din Legea nr. 30/1998, pe motiv că lipsesc elementele constitutive ale acestei infracțiuni, cât și critica privind greșita menținere a sechestrului asigurator asupra utila-

jelor agricole, au format obiect de analiză și în fața instanței de apel, considerente care au fost redată pe larg și în prezenta decizie și pe care instanța de recurs și le însușește pe deplin, reluarea lor nu se mai impune.

2. Nici solicitarea de a se constata existența unei cauze care înlătură răspunderea penală, respectiv eroarea de fapt, prevăzută de art. 51 C. pen., solicitând achitarea, în baza art. 10 alin. (1) lit. e), coroborat cu art. 11 pct. 2 lit. a) C. proc. pen., cu privire la infracțiunea de dare de mită, nu este fondată.

Potrivit art. 51 alin. (1) C. pen., „nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală când făptuitorul, în momentul săvârșirii acesteia nu cunoștea existența unei stări, situații sau împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei”.

Or, din probele administrate în cauză rezultă fără dubiu, așa cum au reținut și instanțele de fond și de apel, că inculpatul a oferit suma de 30.000.000 lei drept mită și în scopul achitării amenzilor la sediul Gărzii Financiare, și, prin urmare, inculpatului nu-i sunt aplicabile dispozițiile art. 51 C. pen., referitoare la eroarea de fapt.

3. Fondat se dovedește însă motivul de casare referitor la intervenirea în cauză a prescripției speciale a răspunderii penale, cu privire la infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen.

Astfel, potrivit art. 121 C. pen., prescripția înlătură răspunderea penală, iar potrivit art. 122 lit. d) C. pen., termenul de prescripție este de 5 ani, în cazul în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

Pe de altă parte, conform art. 124 C. pen., prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut de art. 122 este depășit cu încă jumătate.

De menționat că, potrivit art. 122 alin. ultim C. pen., termenele de prescripție se socotesc de la data săvârșirii infracțiunii.

Raportând cerințele textelor de lege mai sus citate la infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen., reținută în sarcina inculpatului, se constată că acestea sunt îndeplinite.

Astfel, inculpatul a comis infracțiunea a cărei prescripție se solicită a se constata că a intervenit în luna martie 1995 (la 21 martie 1995), maximul de pedeapsă prevăzut de această infracțiune nefiind mai mare de 5 ani, termenul de prescripție este, de asemenea, de 5 ani, iar termenul prescripției speciale, prevăzut de art. 124 C. pen., este de 7 ani și 6 luni.

Prin urmare, având în vedere că la data săvârșirii faptei – martie 1995 – și până în prezent au trecut cei 7 ani și 6 luni, pentru intervenirea prescripției speciale, aceasta împlinindu-se în luna septembrie

2002, fără a se fi pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare, s-a constatat că, referitor la această infracțiune, s-a împlinit termenul de prescripție și pe cale de consecință, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. b) și a art. 10 alin. (1) lit. g) C. proc. pen., cu referire la art. 121, art. 122 și art. 124 C. pen., s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen., în cauză intervenind prescripția specială a răspunderii penale; inculpatul va executa numai pedeapsa de 2 ani închisoare, aplicată pentru infracțiunea de contrabandă, prevăzută de art. 72 lit. a) din Legea nr. 30/1978, cu aplicarea art. 41, art. 42 și art. 13 C. pen., în modalitatea stabilită de prima instanță.

4. De asemenea, fondată este și critica referitoare la măsura confiscării sumei de 300.000.000 lei dispusă în baza art. 255 alin. ultim C. pen., cu referire la art. 254 alin. (2) din același cod.

Astfel, potrivit art. 118 lit. c) C. pen., sunt supuse confiscării lucrurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni. Pe de altă parte, potrivit art. 254 alin. (3) C. pen., „Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul luării de mită se confiscă”. Conform art. 255 alin. (4) C. pen., „Dispozițiile art. 254 alin. (3) se aplică în mod corespunzător, chiar dacă oferta nu a fost urmată de acceptare”.

Or, în cauză, instanțele au dispus confiscarea sumei de 300.000.000 lei, suma care a fost promisă și nu suma de 30.000.000 lei, care a fost efectiv dată cu titlu de mită.

Așa fiind, Curtea a modificat dispoziția privind măsura confiscării sumei de 300.000.000 lei, dispusă în temeiul art. 255 alin. ultim, cu referire la art. 254 alin. (2) C. pen., în sensul că a stabilit-o la suma ce a format obiectul dării de mită, respectiv 30.000.000 lei.

5. În ce privește recursul declarat de partea civilă SC A.B.W. SRL, în prezent denumită SC A.P. SRL s-a constatat că acesta este inadmisibil, deoarece, conform art. 385¹ alin. final teza întâi C. proc. pen., nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele prevăzute de art. 362 nu au folosit calea apelului, cum este situația în speță.

În consecință, Secția penală a Curții Supreme de Justiție, în baza art. 385¹⁵ alin. (1) pct. 2 lit. d) C. proc. pen., a admis recursul declarat de inculpatul S.H., a casat decizia atacată, precum și sentința primei instanțe numai cu privire la infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. și la măsura confiscării sumei de 300.000.000 lei, dispusă în baza art. 255 alin. ultim C. pen., cu referire la art. 254 alin. (2) C. pen., iar în temeiul art. 385¹⁵ alin. (1) pct. 1 lit. a) C. proc. pen., a respins ca inadmisibil recursul declarat de partea civilă SC A.P. SRL (denumită anterior SC A.B.W. SRL).

2. Infracțiunea de contrabandă, prevăzută de art. 72 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 30/1978 (C. vam.). Condiții. Introducerea în România a unui autoturism prezentând un certificat de înmatriculare privind un alt autoturism. Sustragerea de la plata taxelor vamale

Legea nr. 30/1978 (C. vam.), art. 72 alin. (1) lit. a)^[1]
 Decretul nr. 337/1981, art. 5, art. 14^[2]

Fapta inculpatului de a introduce în România un autoturism prin prezentarea unui certificat de înmatriculare aparținând unui alt autoturism, pentru a crea aparența că autovehiculul este înmatriculat în România și a fi scutit astfel de plata taxelor vamale, întru-nește elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 72 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 30/1978 (C. vam.).

În conformitate cu art. 14 din Regulamentul vamal, aprobat prin Decretul nr. 337/1981, controlul vamal al mijloacelor de transport la trecerea frontierei se efectuează la unitățile vamale de frontieră, constând în identificarea mijloacelor de transport pe baza documentelor însoțitoare, printre care figurează și certificatul de înmatriculare (art. 5 din același Regulament), concluzia care se impune fiind aceea că acest certificat este document vamal.

C.A. Brașov, s. pen., dec. nr. 293/R/1994,
Indaco Lege4 Professional

^[1] Potrivit art. 72 alin. (1) lit. a) din Codul vamal al Republicii Socialiste România aprobat prin Legea nr. 30/1978 (publicată în B. Of. nr. 115 din 28 decembrie 1978), *următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii bunurilor de la regimul vamal constituie infracțiunea de contrabandă și se sancționează cu închisoare de la 2 la 7 ani și confiscarea parțială a averii: a) trecerea peste frontieră a bunurilor prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal sau prin folosirea de documente vamale false ori a unor documente vamale privind alte bunuri, dacă valoarea bunurilor depășește 3.000 lei.*

^[2] Decretul nr. 337/1981 privind aprobarea Regulamentului vamal (publicat în B. Of. nr. 90 din 27 noiembrie 1981), intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 1982, a fost abrogat de Legea nr. 120/2000 privind declararea ca abrogate a unor acte normative (publicată în M. Of. nr. 324 din 12 iulie 2000) la data de 12 iulie 2000. Potrivit art. 5 și art. 14:

Art. 5. La transportul mărfurilor pe cale rutieră, transportatorul este obligat să prezinte unității vamale, la intrarea sau ieșirea din țară a autovehiculului, certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport și documentele însoțitoare ale mărfurilor.

Art. 14. Controlul vamal al mijloacelor de transport la trecerea frontierei se efectuează la unitățile vamale de la frontieră, în cadrul echipelor de control, constituite potrivit legii și constă în identificarea mijloacelor de transport pe baza documentelor însoțitoare.

În prezent, potrivit art. 84 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal 2006 (aprobat prin H.G. nr. 707/2006, publicată în M. Of. nr. 520 din 15 iunie 2006), intrat în vigoare la data de 18 iunie 2006: *La transportul mărfurilor pe cale rutieră transportatorul este obligat să prezinte biroului vamal, la intrarea sau la ieșirea din țară a autovehiculului, certificatul de înmatriculare al acestuia și documentele însoțitoare ale mărfurilor.*

Împotriva deciziei Tribunalului Covasna a declarat recurs Parchetul de pe lângă această instanță, criticând-o pentru nelegalitate, susținând că achitarea inculpaților pentru infracțiunea de contrabandă, respectiv complicitate la contrabandă, este greșită, întrucât certificatul de înmatriculare constituie document vamal, iar încercarea inculpaților de a fi trecut peste frontieră un autovehicul prin folosirea unui document ce privea alt bun cu scopul de a-l sustrage de la regimul vamal, constituie infracțiunea de contrabandă, respectiv complicitate la această infracțiune.

Apelul formulat de parchet a fost admis, pentru următoarele considerente:

Latura subiectivă a infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 72 alin. (1) lit. a) C. vam., constă în trecerea peste frontieră a bunurilor prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal, sau prin folosirea de documente vamale false, ori a unor documente vamale privind alte bunuri, dacă valoarea bunurilor depășește 3.000 lei.

Varianta care se pune în discuție constă în trecerea peste frontieră a bunurilor prin folosirea de documente vamale false, ori a unor documente vamale privind alte bunuri.

Opinia instanței de fond și celei de apel, în sensul că certificatul de înmatriculare a unui alt autovehicul decât cel prezentat la vamă nu constituie document vamal, cu argumentarea că acesta trebuie emis de autoritățile din țara de unde s-a procurat bunul și însoțește acest bun la trecerea frontierei, este greșită, contravenind celorlalte dispoziții legale care reglementează introducerea în țară a autoturismelor cumpărate în străinătate.

Astfel, în conformitate cu art. 14 din Regulamentul vamal, aprobat prin Decretul nr. 337/1981, controlul vamal al mijloacelor de transport la trecerea frontierei se efectuează la unitățile vamale de frontieră, constând în identificarea mijloacelor de transport pe bază de documente însoțitoare. Printre aceste documente însoțitoare figurează și certificatul de înmatriculare (art. 5 din același Regulament).

Numai în baza documentelor, la prezentarea cărora obligă regulamentul vamal, se poate trece peste frontieră un autoturism procurat în străinătate.

Printre aceste documente se află și certificatul de înmatriculare, concluzia care se impune fiind aceea că acest certificat este document vamal.

Inculpatul K.Y., prezentând certificatul de înmatriculare aparținând coinculpatului P.C., a dorit să creeze aparența că autovehiculul este înmatriculat în România, situație în care ar fi fost scutit de taxe vamale.

Constatând că certificatul de înmatriculare este document vamal, se reține că, în raport de activitatea inculpaților, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă la infracțiunea de contrabandă, prevăzută de art. 20 C. pen. raportat la art. 72 alin. (1) lit. a) C. vam., pentru inculpatul K.Y., respectiv complicitate la această infracțiune, pentru inculpatul P.C. [art. 26 C. pen. raportat la art. 72 alin. (1) lit. a) C. vam.].

Notă: Codul vamal al Republicii Socialiste România, aprobat prin Legea nr. 30/1978, a fost abrogat de Codul vamal 1997 (aprobat prin Legea nr. 141/1997), intrat în vigoare la data de 30 septembrie 1997, care sancționează distinct infracțiunile de *contrabandă*, *folosire de acte nereale* și *folosire de acte falsificate*, la art. 175, art. 177 și art. 178:

Art. 175. *Trecerea peste frontieră prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal de mărfuri sau de alte bunuri constituie infracțiunea de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*

Art. 177. *Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale, de transport sau comerciale, care se referă la alte mărfuri sau bunuri decât cele prezentate în vamă, constituie infracțiunea de folosire de acte nereale și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*

Art. 178. *Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale, de transport sau comerciale falsificate constituie infracțiunea de folosire de acte falsificate și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.*

În prezent, infracțiunile de *contrabandă*, *folosire de acte nereale* și *folosire de acte falsificate* sunt incriminate de art. 270, art. 272 și art. 273 din Codul vamal 2006 (aprobat prin Legea nr. 86/2006, publicată în M. Of. nr. 350 din 19 aprilie 2006), intrat în vigoare la data de 18 iunie 2006, astfel cum a fost modificat și completat^[1]:

Art. 270. (1) *Introducerea în sau scoaterea din țară, prin orice mijloc, a bunurilor sau mărfurilor, prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal, constituie infracțiunea de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) *Constituie, de asemenea, infracțiune de contrabandă și se pedepsește potrivit alin. (1):*

a) *introducerea în sau scoaterea din țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrase este mai mare de 20.000 lei*

---

^[1] A se vedea nota de la speța nr. 6.

în cazul produselor supuse accizelor și mai mare de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri;

b) introducerea în sau scoaterea din țară, de două ori în decursul unui an, prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrate este mai mică de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mică de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri;

c) înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal.

(3) Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.

Art. 272. Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale care se referă la alte mărfuri sau bunuri ori la alte cantități de mărfuri sau bunuri decât cele prezentate în vamă constituie infracțiunea de folosire de acte nereale și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 273. Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate constituie infracțiunea de folosire de acte falsificate și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

În doctrină^[1] s-a arătat că, deși faptele incriminate sunt denumite infracțiunea de folosire de acte nereale și, respectiv, infracțiunea de folosire de acte falsificate, la art. 175-178 din Codul vamal 1997 este incriminată o singură infracțiune, cea de contrabandă, în mai multe variante, întrucât în toate variantele acțiunea constă în trecerea peste frontieră a mărfurilor sau a altor bunuri, acțiune specifică laturii obiective a infracțiunii de contrabandă, folosirea la autoritatea vamală de documente nereale sau falsificate făcându-se în scopul trecerii mărfurilor sau a altor bunuri peste frontieră cu eludarea datoriei vamale.

3. Infracțiunea de contrabandă calificată, prevăzută de art. 176 din Legea nr. 141/1997 (C. vam.). Muniție cu destinație utilitară industrială. Lipsa autorizației. Nedeclararea la organele vamale

C. pen., art. 13
Legea nr. 141/1997 (C. vam.), art. 176^[2]

[1] S. Florin, *Contrabanda și albirea banilor*, Ed. Trei, București, 1999, p. 20-21.

[2] Potrivit art. 176 din Codul vamal al României aprobat prin Legea nr. 141/1997 (publicată în M. Of. nr. 180 din 1 august 1997), intrat în vigoare la data de 30 septembrie 1997:

Legea nr. 17/1996, art. 3, art. 4^[1]
Legea nr. 295/2004^[2], art. 2 pct. I, II și VI, art. 65

Fapta inculpatului, care a fost surprins de către organele vamale, în Vama Giurgiu, pe cursul de intrare în România din Bulgaria, având în autocarul pe care îl conducea, pe culoarul dintre scaunele acestuia, în partea din spate, 3000 capse genofix utilizabile la pistolul pentru implantarea bolțurilor – muniție în accepțiunea legii speciale –, fără a avea autorizație în acest sens și fără să le declare organelor vamale, întrunește, atât obiectiv, cât și subiectiv, conținutul incriminator al infracțiunii de contrabandă calificată, prevăzută de art. 176 din Legea nr. 141/1997 (C. vam.).

Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, prin care a fost abrogată Legea nr. 17/1996, este un act normativ al cărui conținut, din perspectiva tehnicii de reglementare, cuprinde dispoziții cu un ridicat grad de determinare, în sensul existenței unor concrete și exprese delimitări nu numai a tipurilor de arme și muniții, dar și a regimului, operațiunilor și categoriilor de persoane, și care, fiind în vigoare la momentul judecării cauzei, se circumscrie prevederilor art. 13 C. pen., respectiv legii penale mai favorabile.

I.C.C.J., s. pen., dec. nr. 677/2006, www.scj.ro

Prin sentința penală nr. 169 din 21 mai 2003 a Tribunalului Giurgiu, inculpatul S.H. a fost condamnat la 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C. pen., pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 176 din Legea nr. 141/1997. S-a dispus, conform art. 81 C. pen., suspendarea condi-

---

Art. 176. Trecerea peste frontieră, fără autorizație, a armelor, munițiilor, materiilor explozive sau radioactive, produselor și substanțelor stupefiante și psihotrope, precursorilor și substanțelor chimice esențiale, produselor și substanțelor toxice constituie infracțiunea de contrabandă calificată și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă legea penală nu prevede o pedeapsă mai mare.

Conform art. 271 din Codul vamal 2006 (aprobat prin Legea nr. 86/2006, publicată în M. Of. nr. 350 din 19 aprilie 2006), intrat în vigoare la data de 18 iunie 2006, care a abrogat Codul vamal 1997:

Art. 271. Introducerea în sau scoaterea din țară, fără drept, de arme, muniții, materiale explozibile, droguri, precursori, materiale nucleare sau alte substanțe radioactive, substanțe toxice, deșeuri, reziduuri ori materiale chimice periculoase constituie infracțiunea de contrabandă calificată și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă legea penală nu prevede o pedeapsă mai mare.

^[1] Prevederile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 17/1996 (publicată în M. Of. nr. 74 din 11 aprilie 1996) au fost abrogate prin Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor (republicată în M. Of. nr. 814 din 17 noiembrie 2011).

^[2] Republicată în M. Of. nr. 814 din 17 noiembrie 2011.